

Книгата на Даниил — Шестдесет и осем

Разкриване на пророческата вест на осма глава от книгата на Езекиил: Неделният закон и последните дни

Jeff Pippenger

2024-02-01

Осема глава на Езекиил е една от най-лесните пророчески глави в Писанията. Главата има ясно определена отправна точка.

И стана в шестата година, в шестия месец, на петия ден от месеца, когато седях в дома си и Юдовите старейшини седяха пред мене, че там ръката на Господа Бога падна върху мене. Езекиил 8:1.

Видението има ясно определен завършек в единадесета глава.

След това духът ме подигна и чрез Духа Божий ме отведе във видение в Халдея, при пленниците. И видението, което бях видял, се вдигна от мене. Тогава говорих на пленниците всичко, което Господ ми бе показал. Йезекиил 11:24, 25.

Видението от осма глава започва на петия ден от шестия месец на шестата година, само ден преди датата да се подреди като „666“, и действително видението е за неделния закон, който е белегът на звяра, чието число е числото на „човека на греха“, а също и числото на осмото царство, което е от седемте. Онези, които получават победа над числото „666“, приемат Божия печат, а в девета глава Божият печат се полага върху Неговия верен народ в последните дни.

И видях друго знамение на небето, голямо и чудно: седем ангела, които имаха седемте последни язви; защото с тях се изпълва Божият гняв. И видях сякаш стъклено море, смесено с огън; и онези, които бяха победили звяра, и неговия образ, и неговия белег, и числото на името му, стояха на стъкленото море и имаха Божиите арфи. И пееха песента на Моисея, Божия слуга, и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светиите. Откровение 15:1–3.

Точно преди приключването на изпитателното време (защото седемте ангела със седемте последни язви ще изляят Божия гняв в следващата глава на Откровение), е посочен Божият народ на последните дни. Те са получили победа над четири неща. Думата, преведена като „победа“, означава „да победиш“, „да покориш“. Верните са победили звяра, образа на звяра, белега на звяра и числото на името му. Победата включва и факта, че те разбират какво представляват тези четири символа. Само един съвсем малък процент от хората знаят какво в действителност представляват тези четири пророчески символа.

Някога светът знаеше, че папството е блудницата от Вавилон в седемнадесета глава, но, както Божието Слово посочи, разбирането за блудницата от Тир, която блудодейства със

земните царе, е забравено през историята на Съединените щати. Да се постигне победа над звяра означава правилно да се преподава словото на истината, като се установи, че звярът от библейското пророчество е папството. В самата следваща глава змейът, звярът и лъжепророкът водят света към Армагедон, и Божиите верни в последните дни трябва да знаят кои са тези три сили.

И шестият ангел изля чашата си върху великата река Ефрат; и водата ѝ пресъхна, за да се приготви пътят на царете от изток. И видях три нечисти духа, подобни на жаби, да излизат от устата на змея, и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка. Защото те са духове на демони, които вършат знамения и излизат при земните царе и при целия свят, за да ги съберат за битката на оня велик ден на Всемогъщия Бог. Ето, идвам като крадец. Блажен е оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да виждат срама му. И ги събра на мястото, наречено на еврейски Армагедон. Откровение 16:12–16.

Победата над звяра е победата да се разбира правилно кой е звярът. Току-що цитираният пасаж произнася благословение върху онези, които бдят и пазят дрехите си, но към шестата язва благодатното време за всички хора вече е напълно приключило. Когато Михаил се надигне, човешкото благодатно време приключва и тогава се изливат седемте последни язви. Няма никакъв начин да се сменят дрехите след приключването на благодатното време, но има предупреждение, свързано с шестата язва. Това предупреждение е свързано с правилното разбиране за това кой е звярът, преди благодатното време да приключи; и ако нямате това разбиране, ще изгубите дрехата на Христовата правда преди приключването на благодатното време.

„Онези, които се объркват в разбирането си на словото, които не успяват да видят значението на антихриста, несъмнено ще застанат на страната на антихриста. Сега не е време да се приспособяваме към света. Даниил стои в своя дял и на своето място. Пророчествата на Даниил и на Йоан трябва да бъдат разбрани. Те се тълкуват взаимно. Те дават на света истини, които всеки трябва да разбира. Тези пророчества трябва да бъдат свидетелство в света. Чрез изпълнението си в тези последни дни те сами ще се разяснят.“ Kress Collection, 105.

Ако човек не разбира, че антихристът е папството, той ще се окаже на страната на папството, или, както писа Йоан, ще ходи гол и ще показва срама си. Да се получи победа над звяра означава да се разбира, че звярът е папската власт и всичко, което е разкрито за папската власт. Онези, които получават победата и разбират, че папството е човекът на греха, ще трябва да разберат, че образът на папството представлява принципа на съюза между църква и държава, като църквата държи под свой контрол това взаимоотношение.

В книгата на Даниил структурата на звяра, която е съчетанието на църква и държава, е представена като мерзостта на запустението. Престъплението е грях, а грехът, който образува папския звяр, е когато царете предават властта си на папската власт. С това те извършват духовно блудство, което е Данииловото престъпление на запустението и Йоановият образ на звяра.

Да получим победа над папския образ означава чрез Божието Слово да разберем, че Съединените щати най-напред установяват това взаимоотношение и го утвърждават с предстоящия неделен закон, а след това принуждават целия свят да приеме същото взаимоотношение.

Взаимоотношението между църква и държава, което Съединените щати ще наложат на земята, се състои в това, че едносветовното правителство (Организацията на обединените нации) ще влезе в съюз с папството като контролиращата сила в тези постановления. Да се получи победа над образа на звяра означава да се разбере чрез Божието пророческо Слово, че образът на звяра представлява именно тези неща.

Да получим победа над звяра и над образа на звяра включва да придобием разбиране за знака на властта на звяра (папството).

Белегът на звяра е принудителното съблюдаване на неделята като Божия събота. За да се придобие победа над белега, е необходимо да се разбере, че неделното богослужение е поклонение на слънцето и че то не е нищо по-малко от езическо поклонение на Ваал. Победата включва истината, че никой не получава белега на звяра, докато той не бъде наложен насилие на хората.

„Но християните от миналите поколения са спазвали неделята, като са предполагали, че така пазят библейската събота; и сега има истински християни във всяка църква, без да се изключва и римокатолическото вероизповедание, които искрено вярват, че неделята е съботата, установена по Божие назначение. Бог приема тяхната искреност на намерението и тяхната почтеност пред Него. Но когато спазването на неделята бъде наложено със закон и светът бъде просветен относно задължението към истинската събота, тогава всеки, който престъпи Божиата заповед, за да се подчини на предписание, което няма по-висш авторитет от този на Рим, с това ще почете папството повече от Бога. Той отдава почит на Рим и на властта, която налага установлението, постановено от Рим. Той се покланя на звяра и на неговия образ. Когато тогава хората отхвърлят установлението, което Бог е обявил за знак на Своята власт, и вместо него почетат онова, което Рим е избрал за белег на своето върховенство, с това те ще приемат знака на вярност към Рим — „белега на звяра“. И едва когато въпросът бъде така ясно поставен пред народа и те бъдат доведени да избират между Божиите заповеди и човешките заповеди, тогава онези, които продължават в престъпване, ще получат „белега на звяра“.“ Великата борба, 449.

Онези, които получават победа над звяра, образа на звяра и белега на звяра, трябва също да получат победа над числото на неговото име. В историческия период, когато блудницата Тирска не беше забравена, протестантският свят знаеше, че папството е антихристът. Те знаеха, че Павел е определил папството като „онзи беззаконник“, „човекът на греха“, „тайната на беззаконието“ и „синът на погибелта; който се противи и превъзнася над всичко, що се нарича Бог или на което се отдава поклонение; тъй щото той като Бог седи в Божия храм, представяйки себе си, че е Бог.“ Но сега великата блудница Тирска е забравена.

В минали епохи съществуваша различни приложения на изопсефията, или гематрията, които показваха, че числото „666“ символично представя папството. Класически пример за това е, че върху папската митра са изписани думите Vicarius Filii Dei. Vicarius Filii Dei, което означава „Наместник на Божия Син“, и по този начин се отнася до неговото твърдение, че седи в Божия храм, като претендира да бъде Бог. Латинските букви на Vicarius Filii Dei се равняват на числото шестстотин шестдесет и шест.

Звярът, който е папската власт, се разпознава по числото си и неговото число е „666“, но човекът на греха получи смъртоносна рана през 1798 година и е бил забравен. В последните дни смъртоносната рана трябва да бъде изцелена, а изцеляването на смъртоносната рана показва, че Съединените щати първо образуват образ на звяра в собствената си страна, а след това принуждават света да стори същото.

Световният образ на звяра е едновременно двоен и троен. Пророчески той е двоен, защото е съставен от съчетание на църква и държава, но е троен в това, че се състои от змея, звяра и лъжепророка. Когато бъде установен тройният съюз на самите сили, които ще поведат света към Армагедон, те ще бъдат звярът, който е осмото царство, произлизащо от седемте, и също така ще бъдат тройният съюз на шестото царство. Числото на името на звяра в последните дни отново е „666“, защото то представлява три царства, всяко от които е част от шестото царство.

Да се придобие победа над звяра, над неговия образ, над неговия белег и над числото на името му означава да се разбере загатката, че „осмият е от седемте“, което е тайната на Даниил 2, за чието разбиране Даниил се молеше. Това е елемент от Откровението на Исус Христос, който се разпечатва тъкмо преди да приключи благодатното време, защото, както каза Йоан, „времето е близо“. Поради тази причина онези, които получават тази победа, са представени като намиращи се с ангелите, които изливат язвите, защото те получават победата, или необходимото пророческо разбиране, тъкмо преди да приключи благодатното време.

Онези, които разбират, че Откровението на Исус Христос се разпечатва непосредствено преди края на изпитателното време и че числото „666“ е елемент от това видение, няма да пропуснат, че видението в осма глава на Езекиил започва на петия ден (който е денят преди шестия ден), в шестия месец на шестата година. До края на осма глава двадесет и пет мъже се покланят на слънцето, а девета глава посочва онези, които получават Божия печат.

Контекстът на видението е белегът на звяра и Божият печат, и видението се разкрива непосредствено преди да приключи изпитателното време при неделния закон, предобразено чрез числото „666“. Но приключването на изпитателното време, което е посочено като настъпващо при неделния закон в Съединените щати, не е приключването на човешкото изпитателно време, а е приключването на изпитателното време само за адвентистите от седмия ден.

Видението е представено като развиващо се в рамките на Ерусалим, който е символ на Църквата на адвентистите от седмия ден. При неделния закон в Съединените щати

адвентистите от седмия ден са единствената група, която именно тогава и там е държана отговорна за светлината относно съботата.

„Ако светлината на истината ви е била представена, разкривайки съботата на четвъртата заповед и показвайки, че в Божието Слово няма никакво основание за спазването на неделята, а въпреки това вие продължавате да се придържате към фалшивата събота, отказвайки да пазите свята съботата, която Бог нарича „Моят свят ден“, вие приемате белега на звяра. Кога става това? — Когато се подчинявате на указа, който ви заповядва да прекратите труда си в неделя и да се покланяте на Бога, макар да знаете, че в Библията няма нито една дума, която да показва, че неделята е нещо друго освен обикновен работен ден, вие се съгласявате да приемете белега на звяра и отказвате Божия печат. Ако приемем този белег на челата си или на ръцете си, съдбите, произнесени над непокорните, трябва да ни сполетят. Но печатът на живия Бог се поставя върху онези, които съвестно пазят Господната събота.“ Review and Herald, 27 април 1911 г.

Видението в Езекиил, от осма до единадесета глава, разкрива историята, водеща до приключването на благодатното време за Ерусалим. То е представено като случващо се само ден преди да настъпи числото „666“, а осма глава посочва едно нарастващо отстъпление в Ерусалим, което достига своята кулминация, когато водещите мъже се покланят на слънцето и така приемат белега на звяра.

Девета глава представя ангел, който преминава през Ерусалим (като по този начин посочва една последователност), и поставя печат върху една класа преди ангелите-погубители, които след това избиват всички, които нямат печата. И двете глави представят една прогресивна история, която води до неделния закон, при който едната класа се покланя на слънцето, а другата получава Божия печат. Тогава нечестивите биват отстранени от Ерусалим, защото неделният закон отделя нечестивите от мъдрите.

Запечатването, представено в девета глава на Езекиил, е същото запечатване, представено в седма глава на Откровението.

„Ако предстоят такива сцени като тази, такива страшни съдби над един виновен свят, къде ще бъде убежището за Божия народ? Как ще бъдат запазени, докато премине негодуванието? Йоан вижда природните стихии — земетресение, буря и политически междусобици — представени като държани от четири ангела. Тези ветрове са под контрол, докато Бог не даде заповед да бъдат пуснати. В това е безопасността на Божията църква. Божиите ангели изпълняват Неговата воля, задържайки ветровете на земята, за да не духат ветровете ни по земята, ни по морето, ни върху което и да било дърво, докато Божиите слуги не бъдат запечатани на челата си. Вижда се могъщият ангел да възлиза от изток (или от изгрева на слънцето). Този най-могъщ от ангелите държи в ръката си печата на живия Бог, или на Онзи, Който единствен може да дава живот, Който може да начертае върху челата знака или надписа на онези, на които ще бъде дарено безсмъртие, вечен живот. Гласът именно на този най-висш ангел имаше власт да заповяда на четирите ангела да удържат четирите ветрове, докато това дело

бъде извършено и докато той не даде повелята да бъдат отпуснати.“

„Онези, които побеждават света, плътта и дявола, ще бъдат предпочетените, които ще получат печата на живия Бог. Онези, чиито ръце не са чисти, чиито сърца не са чисти, няма да имат печата на живия Бог. Онези, които кроят грях и го извършват, ще бъдат отминати. Само онези, които в своето отношение пред Бога заемат положението на хора, които се каят и изповядват греховете си във великия антитипичен Ден на умиловението, ще бъдат признати и отбелязани като достойни за Божията закрила. Имената на онези, които непоколебимо гледат, чакат и бдят за явяването на своя Спасител — по-усърдно и по-жадно дори от онези, които очакват утрото — ще бъдат причислени към запечатаните. Онези, които, макар да имат цялата светлина на истината, сияеща върху душите им, би трябвало да имат дела, съответстващи на изповядваната от тях вяра, но биват примамвани от греха, издигат идоли в сърцата си, покваряват душите си пред Бога и оскверняват онези, които се съединяват с тях в греха, ще имат имената си изличени от книгата на живота и ще бъдат оставени в среднощен мрак, без елей в съдовете си заедно със светилниците си. ‘А на вас, които се боите от Моето име, ще изгрее Слънцето на правдата с изцеление в крилете Си.’“

„Това запечатване на Божиите слуги е същото, което бе показано на Езекиил във видение. И Йоан бе свидетел на това най-поразително откровение. Той видя морето и вълните да бучат, и човешките сърца да примаяват от страх. Той видя земята разтърсена и планините хвърлени в морето (което буквално се случва), водите му да бучат и да се вълнуват, и планините да се тресат от надигането му. Бяха му показани язви, мор, глад и смърт, които изпълняваха своето страшно дело.“ Свидетелства към проповедниците, 445.

Запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди в седма глава на Откровение е представено също и в девета глава на Езекиил, а ангелът на запечатването е най-могъщият ангел, който възлиза от изток. Онези, които са погубени, чиито имена са заличени от книгата на живота, са представени като такива, които „нямат масло в съдовете си заедно със светилниците си“. Двата класа във видението на Езекиил, глави осма до единадесета, са мъдрите и неразумните девици от Матей 25, и следователно те са адвентисти.

„Притчата за десетте девици от Матей 25 също така илюстрира опита на адвентния народ.“ Великата борба, с. 393.

Сестра Уайт изрично отъждествява Йерусалим от видението на Езекиил с адвентизма:

„Истинският Божи народ, който носи в сърцето си духа на Господното дело и спасението на души, винаги ще гледа на греха в неговия действителен, греховен характер. Те всякога ще бъдат на страната на вярното и прямото изобличаване на греховете, които тъй лесно сполитат Божия народ. Особено в заключителното дело за църквата, във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, които трябва да застанат без недостатък пред Божия престол, те ще чувстват най-дълбоко неправдите на онези, които изповядват, че са Божий народ. Това е силно представено чрез илюстрацията на пророка за последното дело под образа на мъжете, всеки от които

имаше в ръката си оръжие за клане. Един мъж между тях беше облечен в ленени дрехи, с писарска мастилница при пояса си. „И Господ му каза: Премини през средата на града, през средата на Ерусалим, и тури белег по челата на мъжете, които въздишат и плачат заради всички мерзости, които се вършат сред него.“ Свидетелства, том 3, 266.

Видението в осма до единадесета глава на Езекиил е насочено пряко към историята на адвентизма, водеща до и при неделния закон. То разпознава двете категории поклонници, които се намират в Ерусалим (адвентизма), и пророчески е свързано с Откровението на Исус Христос, което се разпечатва непосредствено преди края на благодатното време, защото първото му споменаване представя числото „666“ в пророческа символика. По този начин то посочва едно от четирите неща, над които мъдрите трябва да получат победа в последните дни, а тези четири неща са част от светлината за това как осмият е „от седемте“. Откровение петнадесета глава също така посочва, че онези, които получават победа над четирите символични аспекта на папството, пеят песента на Моисей и на Агнето.

В онзи ден, както казва Исаия в двадесет и седма глава, праведните от последните дни ще пеят песента на лозето — песен, която Агнецът пееше, когато ходеше между хората, и която посочва един избран народ, който е отминаван, докато се избира нов избран народ. Тази песен се пее от „мъдрите“ на последните дни по време на запечатването в Езекиил девета глава и Откровение седма глава. Видението на Езекиил в осма до единадесета глава е част от самата тази песен.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Истинният Божий народ, който носи в сърцето си духа на делото Господне и спасението на души, винаги ще гледа на греха в неговия действителен, греховен характер. Те винаги ще бъдат на страната на вярното и откровено изобличаване на греховете, които тъй лесно сполитат Божия народ. Особено в заключителното дело за църквата, във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, които трябва да застанат без недостатък пред Божия престол, те ще чувстват най-дълбоко неправдите на Божия изповядващ народ. Това е силно представено чрез пророческата илюстрация на последното дело под образа на мъжете, всеки от които държи в ръката си оръжие за клане. Един мъж между тях беше облечен в ленени дрехи, с писарска мастилница при бедното си. „И Господ му рече: Мини през града, през средата на Ерусалим, и тури белег на челата на мъжете, които въздишат и плачат за всичките мерзости, които се вършат всред него.“

„Кои стоят в съвета на Бога в това време? Дали това са онези, които на практика извиняват неправдите сред изповядващия се за Божий народ и които роптаят в сърцата си, ако не и открито, против онези, които биха изобличили греха? Дали това са онези, които застават срещу тях и съчувстват на вършещите неправда? Не, наистина! Ако не се покаят и не оставят делото на Сатана — да угнетяват онези, които носят бремето на делото, и да подкрепят грешниците в Сион, — те никога няма да получат белега на Божието одобрение при запечатването. Те ще паднат в общото унищожение на нечестивите, представено чрез делото на петимата мъже, носещи оръжия за клане.

Отбележете внимателно този въпрос: Онези, които получават чистия белег на истината, вложен в тях чрез силата на Светия Дух, представен чрез белег от мъжа, облечен в лен, са онези, „които въздишат и плачат за всички мерзости, които се вършат“ в църквата. Тяхната любов към чистотата и към честта и славата на Бога е такава, и те имат тъй ясен поглед за крайното греховно естество на греха, че са представени като намиращи се в мъка, дори въздишащи и плачещи. Прочетете деветата глава на Езекиил.“

„Но всеобщото изстребление на всички онези, които не виждат по този начин широкия контраст между греха и правдата и не чувстват, както чувстват онези, които стоят в Божия съвет и получават белега, е описано в заповедта към петимата мъже с оръжия за клане: „Вървете след него през града и поразявайте; окото ви да не пощади и не жалете: избийте до край старци и младежи, и девизи, и малки деца, и жени; но не се приближавайте до никого, върху когото е белегът; и започнете от Моето светилище.“ Свидетелства, том 3, 266, 267.